

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง
(แบบฟอร์ม 4)

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

ชื่อ-สกุล นางสาวพลอยไพลิน ทวีนันท์ เบอร์โทรภายใน 1305

เบอร์มือถือ 082-2336470, 098-2831203.

หน่วยงาน หอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย 7SW

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด) งานการพยาบาลอายุรศาสตร์

*ชื่อ-สกุล นางสาวพลอยไพลิน ทวีนันท์ รหัสบุคคล 014793

(ผู้ที่ได้รับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง (✓) อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ: 1. กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ให้ไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2. ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

คำชี้แจงในการเขียน

1. หัวข้อ “ความงาม ความดี ความสุขในการทำงาน”

2. หลักในการเขียน

* ประเด็นที่อยากสื่อถึงผู้อ่าน

* เรื่องเล่าประกอบด้วยบทสนทนา เนื้อเรื่อง สรุป และเป็น ประสพการณ์ที่ได้จากการทำงาน

หมายเหตุ: บทสรุปขอให้เพิ่มว่า เรื่องนี้เปลี่ยนแปลงการทำงานอย่างไร (เช่น การพัฒนาระบบงาน หรือมีการใช้กระบวนการทางคุณภาพ ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือมีการนำความรู้ทางคุณภาพไปประยุกต์ใช้)

3. รูปแบบการส่งผลงาน

3.1 ให้ใช้ Font Cordia New ขนาด 16 ปอยด์

3.2 การเว้นที่ว่างจากขอบกระดาษ ด้านซ้ายมือ และด้านบน ให้เว้นว่างห่างจากขอบ 3.75 เซนติเมตร

ด้านขวาและด้านล่าง ให้เว้นว่างห่างจากขอบประมาณ 2.5 เซนติเมตร

3.2 กำหนดความยาวไม่เกิน 3 หน้ากระดาษ A4 ส่งกลับเป็นรูปแบบไฟล์ หากเกินข้อกำหนดขออนุญาต

พิจารณาตัดสิน

3.3 ลงชื่อผู้เขียน หน่วยงาน เบอร์ติดต่อ ให้ครบทุกช่อง

4. ข้อกำหนด

4.1 จะต้องเป็นผลงานของผู้ส่งเอง ไม่เคยตีพิมพ์ที่ไหนมาก่อน

4.2 สามารถส่งได้ 1 ผลงานต่อ 1 รหัสบุคคลเท่านั้น

หมายเหตุ- ผู้ประสานงาน คุณสมทศน์ มั่นคง 0 2201 2225

E-mail: QFRAMA@GMAIL.COM , Out look: ธุรกิจงานพัฒนาคุณภาพงาน

ชื่อเรื่อง เสียงสุดท้ายของหัวใจที่ไม่กล้าเอื้อนเอ่ย

เสียงกตกรรมเครื่องเล่นเกมหนึ่งดังลอดออกมาถึงหน้าห้องแยกของผู้ป่วย หน้าบานประตูมีป้ายสีชมพูแขวนไว้ระบุว่าเป็นโซนผู้ป่วยมีภูมิคุ้มกันต่ำ แนะนำให้ผู้เข้าเยี่ยมสวมหน้ากากอนามัยและล้างมือบ่อยๆ ก่อนเข้าเยี่ยมทุกครั้ง เพื่อลดโอกาสการแพร่กระจายเชื้อสู่ตัวผู้ป่วย ภายในห้องที่ไม่กว้างและไม่แคบนั้น มีเด็กชายตัวน้อยนั่งเล่นเกมอย่างไร้เดียงสาอยู่ในมุมแห่งหนึ่งของห้อง ขณะที่อีกกลุ่มผู้ใหญ่หนึ่งและยืนรายล้อมรอบเตียงที่ตั้งอยู่กลางห้อง หนึ่งในนั้นมีชายวัยกลางคนนั่งก้มหน้าก้มมือร่างหนึ่งแนบแก้มของตนเองไว้ ขณะที่ผู้ซึ่งนอนเกือบไม่ได้สติอยู่บนเตียงที่จัดท่าศีรษะกึ่งสูงนั้น เป็นร่างของเด็กชายที่เพิ่งเริ่มเข้าสู่วัยหนุ่ม ใบหน้าที่ดูหล่อเหลาแต่กลับซีดเขียวไร้สีเลือดฝาด สายตาเหม่อลอยอ่อนล้า ริมฝีปากแห้งผาก อ้าปากเผยอ หายใจอูบอากาศเบาๆ ตามจังหวะของการสูดลมหายใจเข้าในแต่ละท่วงที

น้องปลื้ม เป็นผู้ป่วยโรคมะเร็งชนิดหนึ่ง ปีน้องปลื้มอายุเข้าสู่วัย 18 ปีได้ไม่นาน หากเป็นชีวิตเด็กหนุ่มวัยรุ่นทั่วไปคงมีโอกาสได้ทำอะไรมากมาย ได้เล่นเกม ได้เล่นกีฬา มีเพื่อนฝูง ได้หัวเราะ ได้จับกลุ่ม หรือได้ทำอะไรต่างๆ หลากหลายกันตามประสา ช่างแตกต่างจากน้องในตอนที่คุณพ่อของน้องปลื้มเล่าให้ฟังว่า อาการแรกเริ่มของน้องคือมีไข้สูง ไปโรงพยาบาลเรื่อยๆ มาจนในที่สุดได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว นาที่นั้นหัวใจของคนเป็นพ่อฟังแล้วแทบขาดใจ หากแลกกันได้พ่อจะขอเป็นฝ่ายรับเอาตัวโรคร้ายๆ นี้ไว้เองเสียดีกว่า

น้องปลื้มอยู่กับคุณพ่อ น้องชายตัวเล็ก คุณย่า คุณลุงและคุณป้า เป็นครอบครัวใหญ่ที่ดูอบอุ่น ขณะที่คุณแม่แยกทางกับพ่อตั้งแต่น้องยังเด็ก แม้ว่าจะไม่มีคุณแม่ แต่ทุกคนในครอบครัวล้วนต่างพยายามเติมเต็มให้น้องที่สุด เพื่อหวังให้น้องไม่รู้สึกละเลย น้องปลื้มจึงเติบโตมาจากเด็กชายตัวเล็กสู่เด็กหนุ่มที่เข้มแข็ง อดทน สุภาพและอ่อนโยน ดูเป็นผู้ใหญ่มากกว่าเด็กในช่วงวัยเดียวกัน

เคราะห์ซ้ำกรรมชด ตัวโรคที่ดูเหมือนจะสงบในช่วงพักหนึ่งได้กลับมามีอาการอีกครั้ง แม้ว่า จะเคยมาได้รับการรักษาด้วยการให้ยาเคมีบำบัดอยู่เป็นระยะก็ตาม แต่ในปีนี้ก็กลับแตกต่างออกไปจากเดิม โดยปกตินี้น้องจะได้รับการรักษาอยู่ที่หอผู้ป่วยเด็ก ซึ่งเมื่อหนุ่มน้อยก้าวย่างเข้าสู่วัย 18 ปีแล้วนั้นจึงจำเป็นต้องเข้ามารับการรักษาในหอผู้ป่วยอายุรกรรมชายแทน ณ ที่แห่งใหม่ พยาบาล และแพทย์ทีมใหม่ สิ่งแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคย แต่ตัวโรคยังคงเหมือนเดิม

และในครั้งนี้นะเหมือนจะรุนแรงกว่าทุกๆ ที่...

การดำเนินของโรคครั้งนี้รุนแรงและรวดเร็ว จนในที่สุดทางแพทย์ได้แจ้งครอบครัวว่า ร่างกายของน้องไม่ตอบสนองต่อยาแล้ว น้องปลื้มเริ่มรับยาเคมีบำบัดไม่ไหว จากเด็กหนุ่มที่แม้ว่าจะนอนอยู่บนเตียงอย่างเปลี่ยวๆ แต่ยังคงพูดคุยได้เก่ง น่ารัก และอบอุ่น เป็นเด็กที่สามารถให้

กำลังใจใครต่อใครได้เสมอ ตามผิวทั้งแขนและขา ผ่านการให้ยาเคมีบำบัดมาหลายต่อหลายครั้งจนเส้นเลือดจางหาย หาเปิดเส้นและเจาะเลือดได้ยาก แต่น้องไม่เคยบ่นเลยสักครั้ง "ไม่เป็นไรครับ พี่พยาบาลเจาะไปเลย ผมทนได้ เส้นผมหายากอย่างนี้อยู่แล้วครับ" จึงเป็นที่รู้กันว่า ให้รักษาเส้นให้ยาของน้องอย่างยิ่งชีพ อย่าให้เสีย อย่าให้เลือดไหลย้อน อย่าให้บวมแดงร้อน และเมื่อใดก็ตามหากเส้นให้ยาเสียหรือต้องเจาะเลือดขึ้นมานั้น เราจะรู้กันว่าให้ส่งมือฉมังไปจัดการดีที่สุด ไม่ต้องลองแท่ง ไม่ต้องทนผื่นให้ทรมาน

ในตอนนี้น้เด็กหนุ่มผู้เคยว่าเรงสดีเสียมากขึ้นกว่าทุกวัน หายใจหอบเหนื่อยง่ายขึ้น มีการใช้กลัมนื้อทั้งอกและท้องช่วยในการหายใจ หน้ากากออกซิเจนที่ใส่ช่วยบรรเทาอาการเหนื่อยเริ่มถูกหยิบเข้าหยิบออกด้วยความรู้สึกอึดอัดไม่สุขสบายกาย ภาดอาหารที่วางอยู่ข้างเตียงนั้นไม่พร่องเลยแม้แต่น้อย น้องปลื้มเริ่มรับประทานอาหารไม่ได้แล้ว

การเจ็บป่วยของน้องเริ่มเข้าสู่กระบวนการรักษาแบบประคับประคองโดยเป็นที่ยอมรับของครอบครัว อาการเหนื่อยหอบถูกบรรเทาด้วยการให้ยาบรรเทาอาการเป็นครั้งๆ แต่มีบางครั้ง หรือหลายครั้งที่ญาติขอปฏิเสธการให้ยา แม้ว่าผู้ป่วยจะหายใจเหนื่อยหอบแรงมากจนตัวโยกก็ตาม เหตุผลเพียงเพราะกลัวว่ายานั้นจะทำให้น้องปลื้มหลับไปตลอดกาล แพทย์และพยาบาลได้เข้าไปสอบถาม รับฟัง และให้ข้อมูลอยู่เป็นระยะจนญาติเข้าใจแนวทางการรักษาแบบประคับประคองมากขึ้น

เด็กหนุ่มที่แม้จะเหนื่อยล้า แต่พยายามฝืนทน ในช่วงที่ยังมีแรงมากกว่านี้น้องปลื้มเคยพูดเปรยว่าอยากเจอแม่อีกสักครั้ง แต่ไม่กล้าบอกพ่อและคนอื่นๆ เพราะกลัวเสียใจ น้องยอมรับและเข้าใจการที่พ่อและแม่หย่าร้างแยกทางกันไป ทุกคนล้วนต่างมีเหตุผล น้องไม่ได้โกรธหรือโทษใคร แต่แค่ "ผมอยากเจอแม่เป็นครั้งสุดท้าย" นั่นคือคำพูดจากปากด้วยน้ำเสียงสั่นเครือที่เอ่ยขึ้นกับพยาบาล ณ กลางดึกคืนหนึ่ง

หากเป็นเรื่องส่วนตัวและอาจมีผลกระทบต่อจิตใจของครอบครัว จะเป็นเรื่องที่เราสามารถเข้าไปยุ่งได้จริงหรือ นานี้ที่เราสามารถทำอะไรได้บ้าง

และในคืนนั้น อาการของน้องปลื้มทรุดลงมากขึ้น พยาบาลจึงขออนุญาตติดต่อกับคุณพ่อและคุณแม่ของน้องเพื่อแจ้งให้ทราบอาการล่าสุด และเพื่อให้ความหวังครั้งสุดท้ายของน้องปลื้มเป็นจริง

เช้าวันนั้นขณะที่ฟ้ายังไม่สว่าง รายรอบเตียงของน้องปลื้มเต็มไปด้วยญาติผู้ใหญ่และน้องเด็กที่กำลังนั่งเล่นเกมอย่างไม่รู้ประสีประสาอยู่บนเก้าอี้มูมห้อง ข้างเตียงมีชายวัยกลางคนนั่งก้มหน้าจับมือของน้องประคองแนบใบหน้า น้ำตาไหลหยดลงร่องนิ้วเรียวยาวจนเปียกชุ่มทั้งที่พยายามกลั้นสะอื้นไว้เพียงใดก็ตาม น้องปลื้มนอนอยู่บนเตียง ลมหายใจนั้นช้าลงวริน สายตาเหม่อลอยเริ่มไม่รู้สึกรู้สั ทันใดนั้นเองได้มีหญิงวัยกลางคน ใบหน้างดงามแต่ขอบตาบอบช้ำ เต็มไปด้วยความ

น้ำตาเดินเข้ามาภายในห้อง โอบกอดน้อง และเอ่ยพูดด้วยเสียงสั่นเทา "แม่ขอโทษลูก แม่มาแล้ว หนูขานตอบแม่หน่อยนะ แม่ขอโทษ แม่รักลูกนะ" สายตาของน้องปลื้มตอบรับสบตาแม่ พยายามพูดตอบเธอด้วยน้ำเสียงอันแผ่วเบา "ปลื้มรักแม่นะ ขอขอบคุณที่มาหา แม่อย่าเสียใจไปเลย แม่จำ แม่ร้องเพลงให้ปลื้มฟังเหมือนตอนปลื้มเด็กๆอีกครั้งได้ไหม"

เสียงเพลงที่เริ่มขึ้นคลอไปด้วยเสียงสะท้อนของผู้ร้อง ขณะที่ผู้เฝ้ารอฟังหลับตาลงอย่างช้าๆ ลมหายใจค่อยๆแผ่วเบาลง จนในที่สุดทรวงอกไร้ซึ่งการเคลื่อนไหว ไร้เสียงลมหายใจ ไร้เสียงการเต้นของหัวใจ และแพทย์ได้ลงความเห็นว่เวลานี้น้องปลื้มได้ถึงแก่กรรมแล้ว

ทราบภายหลังว่าคุณแม่ของน้อง หลังเลิกกับคุณพ่อไปแล้วได้ทำงานต่างจังหวัด มีรายได้ไม่ค่อยดีนักจึงไม่กล้าติดต่อกลับมาหาที่บ้านนี้ หลังจากที่เธอได้ทราบอาการของน้องจึงรีบเดินทางมาตั้งแต่วางสายโทรศัพท์กลางดึก และเพิ่งถึงโรงพยาบาลเมื่อไม่นานนี้ พอทันได้คุยกับน้องปลื้ม ก่อนถึงช่วงเวลาสุดท้าย ครอบครัวของน้องปลื้มและคุณแม่เข้าใจกันดี ทุกคนร่วมกันพาร่างของ หนูน้อยผู้เข้มแข็งกลับไปประกอบพิธีทางศาสนาต่อไป

ณ ช่วงเวลาก่อนที่จะย้ายร่างของน้องปลื้มไปสู่ห้องสุดท้ายนั้น คุณพ่อและคุณแม่ของน้อง ปลื้มหันมากล่าวขอบคุณแพทย์และพยาบาลด้วยคำพูดสั้นๆ แต่สายตาคุ่นั้นเรารู้ตรงกันว่าพวก เราทุกคนล้วนรู้สึกไม่ต่างกัน

แม้ว่าจะเป็นความรู้สึกที่บีบคั้นหัวใจเพียงใด แต่อย่างน้อยนาที่สุดท้ายที่แสนมีค่า นั้น ช่าง โชคดีเหลือเกินที่พวกเขาได้มีโอกาสกลับมาพบกันอีกครั้ง ถึงแม้จะเป็นเพียงช่วงระยะเวลาอันสั้น ...หวังว่าเด็กชายที่อบอุ่น อ่อนโยนและเข้มแข็งผู้นี้คงได้มีความสุขดังที่เฝ้ารอคอยก่อนจากลา กลับไปตลอดกาล...'ลาก่อน'

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน) นางสาวพลอยไพลิน ทวีนันท์
ลงชื่อ(หัวหน้า ภาควิชา/ฝ่าย/งาน/หน่วย) นางสาวสมพิศ พงษ์วิรัตน์
สังกัด หอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย งานการพยาบาลอายุรศาสตร์
วัน / เดือน / ปี 24 เมษายน 2563